

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10527** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение от 10.09.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 6474/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав е потвърдено Наказателно постановление № 42-0000398/ 06.04.2020г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., с което на основание чл.94, ал.1, пр.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ на Б. В. Н. е наложена глоба в размер на 700 лв. за нарушение на чл.39, изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Б. В. Н.. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът поддържа жалбата.

Ответникът, административно-наказващият орган, не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на

решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. К. /актосъставител/ и св. Б. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Според фактичките установявания на СРС на 27.10.2019 г. около 10:00 часа Б. В. Н., като водач на лек таксиметров автомобил марка „Шевролет“, модел „Авео“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. А., с поставен знак „Такси“ и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на работен режим /червена светлина/, извършил таксиметров превоз на пътници от [улица] до М. Мол, ж.к. Л.. След приключване на услугата Н. не издал фискален бон от електронния таксиметров апарат с фискална памет. За констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Изложени са съображения за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл.39 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници след приключване на превоза, водачът задължително издава фискална касова бележка за извършената таксиметрова услуга. При поискване от пътника, водачът издава и фактура по реда на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35 от 1999 г. за функционалните и техническите изисквания към електронните таксиметрови апарати с фискална памет. Разпоредбата на чл.94, ал.1 от ЗАВП предвижда административно наказание глоба в размер на 700 лв. за лице, което не издаде документ за платена превозна цена, включително за таксиметров превоз.

Б. В. Н. е извършил таксиметров превоз на св. Б. от [улица] до М. Мол, ж.к. Л. без да издаде фискална касова бележка за извършената таксиметрова услуга. По този начин Н. е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл.39, изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г., за което правилно с НП му е наложена глоба в

размер на 700 лв. на основание чл.94, ал.1, пр.2 ЗДвП.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил подробно всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.09.2020г., постановено по н. а. х. дело № 6474/2020г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 93 състав.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: